Verslag van de openbare vergadering van het **forum Ruimte**, gehouden op **8 september 2015** in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer R.A. van den Hoogen (De Onafhankelijken)	voorzitter
De heer A.Th. Wildeman (De Onafhankelijken)	lid
De heer K. de Bruijn (CDA)	lid
De heer J.W. van Wijngaarden (CDA)	lid
De heer A.J. van Winden (VVD/D66)	lid
De heer I.P.F. Boreel de Mauregnault (VVD/D66)	lid
De heer J. Broere (CU/SGP)	lid
De heer O.F. Matheijsen	griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer mr. drs. P. Verhoeve	burgemeester
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder
De heer drs. A.M. de Regt	wethouder

Ambtelijke organisatie

Mevrouw E. van de Ende

Aanwezige externen

De heren De Vor en Bongers (LTO); mevrouw Buskens en de heer Hijzelendoorn (OdrU) bij agendapunt 5 Regionaal bodembeleid.

1. Opening

De **voorzitter** opent om 20.00 uur de vergadering en heet alle aanwezigen welkom.

2. Vaststellen agenda

Het **forum** stelt de agenda gewijzigd vast.

3. Verslag van het forum Ruimte van 23 juni 2015

Er zijn geen tekstuele op- en/of aanmerkingen. Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Presentaties HDSR en Gebiedscommissie Utrecht-West over bodemdaling

De heer **Hardeveld** (Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden) geeft een toelichting op de bodemdaling
De heer **Boreel** vraagt wat de aanleiding is voor dit onderwerp.
Wethouder **Vermeij** geeft aan dat het de gemeente en de regio raakt. Het heeft invloed op toekomstige ontwikkelingen voor de langere termijn met name voor wat betreft de bouw en de infrastructuur.
De heer **Wildeman** vraagt of er ook gekeken is naar het effect van schaliegaswinning op de bodem.
De heer **Hardeveld** antwoordt dat dit niet in het verhaal is meegenomen.
Mevrouw **Bisseling** (Gebiedscommissie Utrecht-West) houdt vervolgens een presentatie over de aanpak van de zogeheten knikgebieden.

7. Raadsvoorstel (15R.00483) inzake bestemmingsplan Hekendorpse Buurt 65

De heer **Wildeman** heeft een vraag m.b.t. mogelijke bodemverontreiniging. Er heeft op die plek een autobedrijf gezeten en mogelijk is er sprake geweest van lekkage. Nu wordt er een zorgboerderij gepland en spreker wil van de wethouder weten of daar onderzoek naar gedaan is en of dat een belemmering kan vormen voor het doorgaan van het project.

Wethouder **Vermeij** verwijst voor zijn antwoord naar pagina 23 van de toelichting van het bestemmingsplan, waar staat dat bij een omgevingsvergunning in beginsel een verkennend bodemonderzoek moet plaatsvinden. Dat is uitgevoerd, door een gecertificeerd bureau. Conclusie was dat er verontreiniging is aangetroffen maar dermate gering, dat er geen milieutechnische bezwaren zijn voor het afgeven van een omgevingsvergunning.
De heer **Wildeman** vraagt of er zich nog problemen kunnen voordoen i.v.m. de schone-grond-verklaring die nodig is bij de overdracht.
De **wethouder** antwoordt dat gezien het bodemonderzoeksrapport zo'n verklaring niet nodig is.
De heer **Broere** vindt het een mooi voorstel. Onder verwijzing naar pagina 8, artikel 4.6 van het bestemmingsplan vraagt hij of het mogelijk is van 8 zorgwoningen op te schalen naar 25. Daar wordt namelijk gesproken over bestaande niet- agrarische bedrijven die een andere niet-agrarische functie kunnen krijgen (er worden 3 voorwaarden bij genoemd).
Wethouder **Vermeij** concludeert dat de heer Broere het provinciaal ruimtelijk beleid citeert, waarin ruimte is om agrarische functies een niet-agrarische bestemming te geven mits voldaan wordt aan een aantal criteria. Het voorliggende plan is erop gericht om de bestemming die op dat terrein rustte, om te zetten in een bestemming die die 8 zorgwoningen mogelijk maakt. Er is intensief overleg geweest met de Provincie en geconcludeerd is dat dit bestemmingsplan door de Provincie gedragen wordt. Het gaat uit van 8 zorgwoningen; voor een uitbreiding zal er opnieuw een bestemmingsplanwijziging aan de orde zijn. De Provincie vindt dat de huidige wijziging past in hun ideeën over het landelijk gebied maar het is niet te zeggen of ook uitbreiding naar meer woningen ook op hun goedkeuring kan rekenen.
De heer **De Bruijn** is eveneens blij verrast met dit voorstel. Complimenten aan de initiatiefneemster en alle succes toegewenst met de verbouwing.
De heer **Wildeman** moet intern nog overleg plegen binnen zijn fractie maar verwacht dat het als hamerstuk kan.

Conclusie: het voorstel gaat als hamerstuk naar de raad.

5. Raadsvoorstel (15R.00366) inzake regionaal bodembeleid

Presentatie door mevrouw **Buskens**, beleidsmedewerker Milieu van de OdrU, ondersteund door de heer Hijzelendoorn, specialist Bodem. In haar presentatie geeft mevrouw **Buskens** een toelichting op het grondstromenbeleid, het beheergebied, en de bodemkwaliteitskaart van de regio's Zuid-Oost Utrecht, Noord-West Utrecht en Midden-Holland.

De heer **Van Winden** wil reageren over het gestelde over uitwisseling van grond en hergebruik van grond: mevrouw Buskens gaf aan dat kwaliteit industriegrond binnen de eigen zone toegepast mag worden onder verharding en dat de verspreidbare bagger ook naar aangrenzende percelen verspreid mag worden maar de heer Van Winden wijst erop dat er stond "*buiten* aangrenzende percelen".
Mevrouw **Buskens** bevestigt dat. Die grond mag ook naar andere percelen overgebracht worden, die niet-direct daaraan grenzen, in dezelfde zone.
De heer **Van Winden** merkt op dat als er agrarisch gebouwd wordt is, dat vaak gebeurt binnen dat gele vlak. Hij begrijpt nu die grond dus niet de polder ingebracht mag worden om daarmee bijvoorbeeld een dammetje te verbreden.
Mevrouw **Buskens** zegt dat dat buiten de zone is.
De heer **Hijzelendoorn** vult aan dat de kaart een verwachtingswaarde aangeeft, een gemiddelde van alle bekende onderzoeken. Het kan zijn dat op een bepaald perceel de kwaliteit toch beter is. Dat kan vastgesteld worden middels een onderzoek.
De heer **Van Winden** stelt dat wie nu gaat bouwen verplicht is om grondonderzoek te doen. Als dan duidelijk wordt dat het een waarde is die niet dat groene overstijgt, dan zou je dus mogen verplaatsen.
De heer **Hijzelendoorn** bevestigt dat. Je mag de bodemkwaliteitskaart gebruiken als bewijsmiddel.
De heer **Van Winden** concludeert dat dat betekent dat, als je gaat graven in het gele gebied, en die grond is – bewezen – van dezelfde kwaliteit als het gebied daarachter, je die grond dan daarheen mag verplaatsen.
De heer **Hijzelendoorn** bevestigt dat.

De heer De Bruijn vraagt in hoeverre men, met deze regelgeving, grond van net buiten Hoenkoop mag verplaatsen naar de Vlist (grond van dezelfde kwaliteit).
Mevrouw **Buskens** antwoordt dat het met dit beleid nu geregeld is voor Noord-West Utrecht. Daarnaast zou het college van Oudewater moeten besluiten de kaart van Midden-Holland te accepteren, zodat uitwisseling mogelijk is tussen Noord-West Utrecht en Midden-Holland.
Wethouder **Vermeij** licht toe dat in het raadsvoorstel wordt voorgesteld dat dit een collegebesluit zal zijn. Dat betekent dat als dit bodembeleid wordt vastgesteld voor dit gebied, en tegelijkertijd ook het nieuwe bodembeleid voor het aangrenzende gebied in Zuid-Holland, de raad in het raadsbesluit het college de bevoegdheid heeft gegeven om daar praktisch mee om te gaan. In de praktijk houdt dat in dat als je in Hoenkoop graaft, je de grond bij je buurman in Haastrecht mag storten.
De heer **Bruijn** constateert dat de Lopikerwaard op de kaart niet is ingekleurd.
Mevrouw **Buskens** antwoordt dat de gemeente Lopik niet heeft meegedaan en ook geen bodemkwaliteitskaart heeft. Bewoners van Lopik zijn aan de landelijke regelgeving overgeleverd.
Wethouder **Vermeij** vult aan dat er dus geen grond met Lopik over en weer uitgewisseld mag worden.
De heer **Wildeman** wijst erop dat Oudewater de komende periode stevig gaat baggeren. Baggeren valt hier ook onder en vaak is dat andere kwaliteit grond dan de oevers, zeker als je met vaarwegen te maken hebt.
Mevrouw **Buskens** antwoordt dat dat inderdaad een ander geval is. Als het van vaarwegen komt kan het niet zomaar op de oever gestort worden.
De heer **Wildeman** verwijst naar het lijstje van instanties waar mevrouw Buskens overleg mee heeft gepleegd. Hij mist de HDSR daarbij.
De heer **Hijzelendoorn** vertelt dat ze wel uitgenodigd zijn maar dat zij weilanddepots een goede oplossing vonden en geen behoefte hadden aan meer beleidsruimte. Wat de boer uit de sloot haalt kan zo op het land gegooid worden, en als het een onverdachte sloot is ook zonder onderzoek. Maar Waternet heeft verder gedacht, denk bijvoorbeeld aan dijkverbreding. Waternet staat daar anders in.
De heer **Wildeman** informeert naar de grondbank. Wordt daar nog gebruik van gemaakt?
Volgens de heer **Hijzelendoorn** zijn er verschillende grondbanken. Heel veel werken noemen zich ook grondbank, daar is nogal eens verwarring over. Volgens spreker is een grondbank een instantie waar je grond kan brengen, die de inkeuring doet en zelf de partijen samenstelt. Die partijen worden vervolgens elders hergebruikt.
De heer **Van Winden** komt terug op het waterschap. Destijds bij het uitbaggeren van de Lange Linschoten had er een enorme kostenreductie kunnen plaatsvinden door de grond te deponeren op de naastliggende percelen. Dat kon echter niet, en dat betekende dat er hoge kosten gemaakt moesten worden. Vreemd dat HDSR hierin een ander standpunt inneemt want dit soort regelgeving zou ook voor de HDSR tot kostenreductie kunnen leiden.
Dan m.b.t. hergebruik van grond. Wanneer is grond *niet* hergebruikt?
Mevrouw **Buskens** antwoordt: Als het dusdanig vervuild is dat het moet worden afgevoerd naar een verwerkingsbedrijf.

Conclusie: het voorstel gaat als hamerstuk naar de raad.

6. Raadsvoorstel (15R.00369) inzake actualisatie archeologiebeleid

Gast: mevrouw V.d. Ende, als archeoloog verbonden aan de gemeente.
Ook de heer De Vor van LTO is aanwezig.

De heer **Broere** dankt voor het boeiende stuk. Hij begrijpt dat uiteindelijk 1 op de 4 geen onderzoek meer zal hoeven doen. Wel wordt er gesproken over een strikter beleid voor de Zuid-Linschoterzandweg; graag een toelichting daarop. Verder komen aan de orde protocollen voor archeologisch onderzoek: de heer Broere zou graag horen wat de win-situatie van dit moment is t.o.v. het voorgaande. Uitgangspunt van de raad was dat de eigen ambtenaren veel van het werk konden doen, met het oog op de kosten, dus graag inzicht in de win-situatie vergeleken met voorheen, te beginnen met Protocol 1.
Mevrouw **Van de Ende** licht toe dat de protocollen in eerste instantie bedoeld zijn om helderheid te verschaffen. Nu wordt er een plan van aanpak opgesteld, dat wordt getoetst met soms aanpassingen, en

daar zit een extra stap tussen; de belangrijkste vraag voor het protocolonderzoek was of die extra stap kon vervallen. Met die gedachte is spreekster aan de onderzoeksprotocollen begonnen. Daarbij kwam de vraag of er altijd bureau-onderzoek nodig is, of de beleidskaart niet voldoende zegt. In een paar gevallen kun je van bureau-onderzoek afzien; in de binnenstad is elk bureau-onderzoek nuttig, om kennis te hebben van de historie van de ondergrond. Hetzelfde geldt voor de boerderijlinten. Op een aantal plekken kan bureau-onderzoek achterwege blijven, met name de plekken waar minder direct bebouwing / historische bebouwing te verwachten is. Van de laatste eeuwen kan dat op historische kaarten nagegaan worden maar als je Romeinse bebouwing verwacht vind je dat niet terug in historische bronnen en daarvoor is bureau-onderzoek dus minder relevant.
Bij Onderzoeksprotocol 1, 2 en 3 is sprake van een hoge verwachtingswaarde. Historische informatie is daar direct van waarde.
Protocol 4 zit op de middelhoge verwachtingswaarde en dan specifiek de dieper gelegen oevers van rivieren. (Middelhoge verwachtingswaarde hangt samen met oevers van rivieren die bewoonbaar zijn geweest, in het omliggende veengebied.) Op sommige plekken liggen die oevers op 6 meter diep en kun je daar ook de archeologie verwachten. Dan heeft het geen nut om naar verstoringen te kijken, want die vind je niet of nauwelijks op 6 meter diepte. Maar het is ook hele vroege archeologie dus de historische bronnen doen er dan minder toe. Daarom kun je stellen dat bureau-onderzoek in dat geval kan vervallen. Een snelle check door de gemeentearcheoloog moet daar voldoende zijn.
Dat geldt niet voor protocol 5, omdat die ook weer overlapt met de boerderijlinten, waar die historische informatie relevant is.
En bij protocol 6 zit je in de polders waar alleen bij heel grote projecten onderzoek gevraagd wordt, puur als extra check. In de polders is daarom geen bureau-onderzoek nodig.
Alleen bij protocol 4 en protocol 6 is er dus sprake van een win-win situatie voor de gemeente.
Wat betreft strikter beleid Zuid-Linschoterzandweg: dat is een prehistorische vindplaats. N.a.v. het onderzoek is een deel teruggebracht, waarvan bekend is dat er geen indicaties zijn voor die vindplaats, en een deel is opgewaardeerd (waar wel indicaties van zijn).
De heer **Van Winden** vraagt een toelichting op de boerderijlinten: is dat de 60/70m die overblijft?
Mevrouw **Van de Ende** doelt daarmee op het teruggebrachte deel. Wanneer je buiten die 60/70m blijft vervalt het bureau-onderzoek want daarbuiten heeft het een lage waarde (en verwachtingswaarde) gekregen waarmee het bureau-onderzoek vervalt.
De heer **Van Winden** heeft ook een vraag over de Zuid-Linschoterzandweg. Dat gedeelte is toegevoegd omdat het stroomruggrond is, maar de stroomruggrond loopt door meer polders. Waarom alleen dit deel?
Mevrouw **Van de Ende** antwoordt dat hier booronderzoek is gedaan. Als in de top van de oeverafzettingen aanleiding is voor een vindplaats ga je daarvan uit. In dit geval is er houtskool aangetroffen: dat kan van een brandje zijn maar juist omdat dat in die lagen zit is het een sterke indicatie voor een haardplaats, en dat wijst erop dat er mensen gewoond hebben. Maar dat weet je pas echt als je gaat graven.
Waarom alleen dit deel: omdat het hier echt is aangetoond. Vanwege die houtskool is hier sprake van een vindplaats. Daarbuiten heeft geen booronderzoek plaatsgevonden dus daar is om die reden geen aanleiding voor een vindplaats.

De heer **De Bruijn** is benieuwd naar de visie van de LTO op dit voorstel.
De heer **De Vor** antwoordt dat de LTO nog meer wensen heeft maar dat er al aan een aantal wensen is voldaan. Ze zouden graag hun bouwblokken vrij hebben; maar dat blijkt dus niet mogelijk te zijn. Met deze uitkomst moet de LTO dan maar tevreden zijn.
Wel had het de voorkeur van de LTO gehad om in het voortraject eerder met elkaar aan tafel te gaan.

De heer **De Bruijn** vond het eveneens een interessant document, goed leesbaar ook. Complimenten daarvoor. Door de bank genomen heeft dit stuk het doel bereikt waar de raad op uit was. Ook het CDA had ook liever verder gegaan maar stelt zich eveneens hiermee tevreden.
Een aantal kanttekeningen wil het CDA nog meegeven.
Terugkomend op de unaniem aangenomen motie van juni 2014 stelt de heer De Bruijn vast dat de archeologische beleidskaart nu is geactualiseerd; daar kan het CDA mee instemmen; maar er was ook sprake van een beslispunt 5, met 2 acties: 1) opstellen van protocollen voor onderzoeksmethodiek met

een rol voor de gemeentelijk archeoloog. Die protocollen zijn er, en er is een overzichtskaart van de gebieden waar ze geldig zijn.
Maar de laatste zin van beslispunt 5 was: 2) “de protocollen moeten leiden tot zo laag mogelijke kosten voor de aanvrager en minder bureaucratie”. Vervolgens verwijst spreker naar het 5e punt van het collegevoorstel, “om de bijgevoegde verordening subsidie excessieve onderzoekskosten Oudewater 2015 ook vast te stellen”. Hij vindt dat dit teveel naar de gemeente toegeschreven is.
Het begint al bij het budget: er is gezegd dat er €10.000 beschikbaar is en dat dat niet overschreden wordt. De heer De Bruijn zou graag wat meer ruimhartigheid zien waar het gaat om de overschrijdingen qua subsidie excessieve onderzoekskosten.
Ten tweede is er in juli 2014 over de motie gestemd en gezegd dat er iets van subsidie zou moeten komen voor die excessieve onderzoekskosten. Nu is het ¾ jaar later maar die gelden gaan pas in 2016/2017; waarom ook hierin niet wat ruimhartiger zijn als gemeente, voor degenen die in 2015 te maken hebben gehad met excessieve onderzoekskosten?
In artikel 4 lid 5 staat dat als er een toevalsvondst is, de verstoorder niet meer verantwoordelijk is voor het onderzoek; maar wie is dan verantwoordelijk voor de vervolgschade, bijv. dat de bouw van een stal maanden stilligt?
Het CDA stemt in met vergoeding van 50% maximaal van de excessieve kosten maar stelt voor het subsidieplafond er dan af te halen.
Er wordt gerelateerd aan 4% van de totale projectkosten, maar in de verordening wordt dat begrip niet toegelicht; wel in de bijlage. Spreker stelt voor dat ook in de verordening op te nemen.
Dan de bewijslast, zie artikel 3. De aanvrager moet nogal wat inleveren; kan dat niet eenvoudiger? Het zijn allemaal kapstokken om juist niet die subsidie te verstrekken, denk aan het woord “redelijkerwijs”. Dat roept discussie op. Laat dat weg, is het voorstel van het CDA. Ga niet wijzigen op een aanvraag van een burger, houd het bij de aanvraag zoals de burger die heeft ingediend.
De uitbetaling: die vindt plaats als het plan is afgerond, er moet nog een verantwoording ingeleverd worden en dan bepaalt de gemeente of het toegezegde subsidiebedrag wordt uitgekeerd. Dat roept weerzin op.
Wethouder **Vermeij** beantwoordt de vragen als volgt.
Het plafond van €10.000 heeft een voorgeschiedenis: ooit heeft de raad besloten €10.000 beschikbaar te stellen voor de excessieve onderzoekskosten. Dat was uitgangspunt van het college. Vervolgens is getracht er praktisch mee om te gaan; het bleek ingewikkelder dan gedacht en daarom is de verwachting in september het nieuwe beleid te kunnen vaststellen, waarbij het de wethouder praktisch leek dat het subsidiebesluit op die datum ingaat en geldig wordt, en wel voor een periode van 2 jaar na de datum van vaststelling verordening.
Onderzoek doen, de bouw wordt stilgelegd: dit beleid schrijft voor dat het onderzoek moet worden afgerond. Het werk moet dan even wachten. Als dat tot excessieve kosten van het onderzoek zelf leidt, is er de mogelijkheid om een deel van de kosten uit die subsidieverordening te vergoeden. Dit vloeit voort uit nationaal beleid op het gebied van monumenten en erfgoed: als er ergens in dit land archeologische vondsten worden gedaan, dan geldt dat de tijd wordt genomen voor gedegen onderzoek.
Definitie projectkosten in verordening of toelichting: dat begrip is inderdaad toegelicht in de bijlage.
Kan het eenvoudiger: €10.000 is geen groot bedrag maar als je dat bedrag dan inzet om tegemoetkoming te geven in de kosten is het van belang dat het toekomt aan degene die er recht op heeft. Schuiven met een plan kan nodig zijn om te zorgen dat het buiten de archeologische onderzoeksplicht valt; dat is een kwestie van gezamenlijk pragmatisme waarmee je tegemoet komt aan de wens om niet te strikt te zijn.
T.a.v. verantwoording voor uitbetaling: dat lijkt de wethouder erg logisch, zodat het geld rechtmatig wordt toegekend.
De heer **De Bruijn** is ook voorstander van pragmatisme maar vindt dat het dan niet in een verordening thuishoort, “men wil niet meewerken aan verschuiven dus krijgt men geen subsidie”. Kan dat niet gewoon in onderling overleg geregeld worden? Dat lijkt de heer De Bruijn dan juist veel pragmatischer dan alles dichttimmeren.
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat het gaat om de intentie erachter, en dat is dat Oudewater zuinig wil zijn op zijn archeologisch erfgoed. Dat wordt mogelijk gemaakt door deze verordening in te stellen, met een tegemoetkoming in de kosten. In goed onderling overleg: dat is mooi maar dat moet wel plaatsvinden binnen een aantal spelregels. En dan gaat het meer om de geest dan de letter, naar het idee van de wethouder.

De heer **Van Winden** komt terug op de vraag van de heer De Bruijn over de toevalsvondsten: de verstoorder hoeft de kosten niet te betalen, maar wie dan wel? Archeologie is bijna per definitie toevalsvondsten, zo stelt hij.
Ten tweede: als het gevonden wordt, wie is dan de eigenaar en wat gaat ermee gebeuren?
Als laatste stelt spreker dat dit zwaar bevochten is en dat het prettig is te constateren dat er toch meer mogelijk is dan in eerste instantie leek. Hij is benieuwd in hoeverre men rekening heeft gehouden met de wens van de landelijke overheid om het archeologiebeleid in een wat praktischer vorm te gieten als tot nu toe gehanteerd wordt.
Mevrouw **Van de Ende** gaat allereerst in op de toevalsvondsten. Juist het incalculeren van die toevalsvondsten is de reden om vooronderzoek te doen. Dat blijkt te werken: een toevalsvondst komt niet heel vaak voor (een toevalsvondst houdt in dat je iets vindt wat je niet had verwacht).
Landelijk beleid: inderdaad is er landelijk een discussie gaande n.a.v. de omgevingswet. Die discussie speelde echter nog niet bij schrijven van dit stuk, en daar is dus ook geen rekening mee gehouden.
De heer **Van Winden** concludeert voor de toekomst enige ruimte tot verruiming.

De heer **Wildeman** stelt vast dat de discussie gaat over het archeologiebeleid sec; daar is veel informatie over uitgewisseld, complimenten aan de ambtenaar maar ook aan de wethouder en de raad zelf. Er is een compromis bereikt, er ligt een evenwichtig stuk voor.
De kwestie van de subsidie echter is er later aan toegevoegd en wat dat betreft sluit de heer Wildeman aan bij de kritische vragen die de heer De Bruijn heeft gesteld.
De wethouder spreekt van de *geest* van de wet; in dat kader doet de heer Wildeman de suggestie om een soort hardheidsclausule op te nemen, in die zin dat het college in uitzonderlijke gevallen extra budget gebruikt voor de gewenste versoepeling.
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat de verordening voorligt zoals hij voorligt. Als de raad een hardheidsclausule wil toevoegen moet dat door middel van een amendement. Maar het kan ook via een separaat voorstel om een apart krediet, wanneer dat zich voordoet.
Vraag van de heer Van Winden over kosten toevalsvondst etc.: als er een toevalsvondst is en het betekent dat er onderzoek moet plaatsvinden is het toch de verstoorder die aan de lat staat, die ook economische meerwaarde creëert door de ingreep in het bouwproject; met goed vooronderzoek kun je risico's wat dat betreft inperken. Voor het moment dat er een toevalstvondst wordt gedaan wordt een regeling vastgesteld, en mogelijk met een hardheidsclausule zoals zojuist voorgesteld.
Wie is de eigenaar: de HEMA heeft een vitrine staan met vondsten maar wie de eigenaar is weet de wethouder niet.
Mevrouw **Van de Ende** geeft aan dat de HEMA-vondsten eigendom zijn van de amateurarcheoloog die ze gevonden heeft. Vondsten die gedaan worden bij officieel archeologisch onderzoek, door een instantie met vergunning daarvoor, gaan naar het provinciaal depot in Utrecht. Dat depot kan vervolgens zaken weer in bruikleen geven aan bijv. gemeenten. Vondsten die je als toevalsvondst doet zijn voor de helft van de eigenaar en de helft van de vinder. In het geval van de HEMA zijn er afspraken over gemaakt: de vondsten blijven eigendom van de amateurarcheoloog die ze gevonden heeft.
De heer **Van Winden** noemt als voorbeeld van excessieve kosten in geval er een Romeins schip gevonden wordt, zoals dat in Woerden is gebeurd. Dat kost meer dan €10.000, als toevalsvondst, als hij niet binnen die lijntjes valt. Daar is de verstoorder niet verantwoordelijk voor. Wie moet dat dan betalen?
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat dat zo'n bijzondere situatie zou zijn dat er allerlei landelijke instanties bij betrokken zullen worden. Maar in de basis is degene die gaat bouwen en daarmee economische meerwaarde creëert, degene die het risico draagt van het doen van een archeologische vondst waar onderzoek uit voortkomt (in de donkere zone heb je sowieso die plicht).
Mevrouw **Van de Ende** geeft aan: op het moment dat de gemeente heeft gezegd dat er geen onderzoek nodig is (omdat het niet in het beleid staat of omdat de conclusie is dat daar niets te verwachten valt) kan de verstoorder niet meer verantwoordelijk gesteld worden voor wat er gevonden wordt. In zo'n geval moet er voor de rest van de kosten een oplossing gevonden worden; dit budget is daar een bijdrage voor. Maar de verstoorder is dus niet verantwoordelijk voor die kosten als de gemeente de grond heeft vrijverklaard.
Wethouder **Vermeij** vult aan dat in dat geval degene verantwoordelijk is die heeft gezegd dat het is vrijverklaard. Maar als de beleidskaart zegt dat er archeologisch onderzoek nodig is en je vindt wat, dan is de verstoorder verantwoordelijk.

De heer **Van Winden** wijst erop dat bewoners van het buitengebied juist om die reden zoveel bezwaren hebben tegen dit beleid. In het begin vielen veel grotere gebieden onder het onderzoeksgebieden, men was totaal verantwoordelijk voor de vondsten die gedaan werden en men had geen enkele greep op wat er dan zou gebeuren.

Conclusie: Dit onderwerp gaat als bespreekstuk naar de raad.
.

8. Raadsvoorstel (15R.00496) inzake koersdocument OdrU 2015-2018

De heer **Wildeman** betreurt het dat het document bol staat van het managementjargon; dat leidt de aandacht af van waar het om gaat. Hij vraagt om duidelijke uitspraken over de speerpunten van de OdrU voor de komende jaren.
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat de OdrU vooral wettelijke taken wil gaan uitvoeren op het gebied van milieu, en voor een aantal gemeenten ook op het gebied van de toekomstige omgevingswet > met een passende omvang en beperkt tot de wettelijke taken, en met controle op de budgetten want de OdrU is van de 18 gemeenten die de OdrU dragen. De RUD zou graag een fusie aangaan met de OdrU maar deze 18 kleine gemeenten willen de situatie liever zo houden als hij is.
De heer **Broere** wijst op het belang van het deel over financiën/middelen. Op detailniveau bevat dat gedeelte nog de nodige knelpunten, het is te weinig output-gestuurd, het is onvoldoende doordacht. Spreker had liever gezien dat het deel over financiën vooraan had gestaan, als onderwerp A in plaats van D.
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat met name de inhoud van dat hoofdstuk van belang is. Een output-gestuurde organisatie is wel de gewenste richting. De gemeenten willen duidelijk weten wat de OdrU oplevert en willen meer grip hebben op het product dat de OdrU levert, zowel in omvang als kwaliteit. Dat is nieuw voor de OdrU.
De heer **Broere** vindt dat het stuk daar onvoldoende vertrouwen in geeft.
De **wethouder** kan zich dat voorstellen maar heeft vertrouwen in het nieuwe management en directie van de OdrU, die erkennen dat er zaken nog niet goed gaan. Die kanteling is nu bezig.

De heer **De Bruijn** sluit zich aan bij de opmerking van de heer Wildeman m.b.t. managementjargon. Het maakt het stuk er niet leesbaarder op.
Er wordt ingezoomd op Omgevingswet- en VTH-taken. Er staat in dat in een overgangsperiode van 3 jaar de opdrachtgever/bouwaanvrager zelf mag kiezen of hij het plan voorlegt aan een gemeente of een private partij. Er komen dus minder taken vanuit die Omgevingswet op dit punt bij de gemeente terecht. Op dit moment zit de ambtelijke organisatie van Oudewater wat dat betreft in Woerden en de vraag is dus hoe Woerden daarmee omgaat. Heeft Oudewater daar invloed op? Nu zitten de VTH-taken in Woerden maar die zouden nu al overgebracht kunnen worden naar de OdrU. Vraag is wat dat dan betekent voor de OdrU, en voor de gemeente Oudewater; kan Oudewater de VTH-taken dan ook elders inkopen dan via ambtelijke organisatie Woerden, bijv. bij de OdrU?
Een ander punt is de 'robuustheid' die de Omgevingswet vraagt van een ambtelijke organisatie. Een van de redenen dat de ambtelijke organisatie van Oudewater te klein was, was de robuustheid die gevraagd wordt voor die taken. Is Woerden in zijn totaliteit wél robuust genoeg om de taken te doen in het kader van de Omgevingswet straks? Opvallend is dat de OdrU stelt dat hún robuustheid nog onvoldoende is. Zij denken daar dus al over na. In het stuk staat dan dat meer gemeenten, die nu eigenaar zijn van de OdrU, hun VTH-taken moeten overdragen aan de OdrU om daar de robuustheid te kunnen organiseren die nodig is. Dat lees je tussen de regels door, en de heer De Bruijn is benieuwd hoe Oudewater daarin staat en wat de visie is van het Algemeen Bestuur van de OdrU zelf.
In die zin vraagt dit koersdocument om nadere doordenking.
Wethouder **Vermeij** stelt dat dit een interessante discussie is.
Over de mogelijkheid dat de OdrU VTH-taken voor gemeenten gaat doen wordt inderdaad nagedacht, en de wethouder is in gesprek om daarvoor m.b.t. Oudewater te experimenteren. Maar bij uitvoering van die taken door anderen blijf je uiteraard zelf verantwoordelijk. Het doel van die experimenten is om na te gaan in hoeverre daarin geschoven kan worden. Een boeiende discussie. Er komt beweging in, tijden veranderen, er zijn al gemeenten die die taken naar de OdrU hebben overgedragen; als de OdrU aangeeft

nog niet robuust genoeg te zijn bedoelen zij daarmee dat zij dat voor meer gemeenten zouden willen doen. Er ontstaan in de regio allerlei vormen van samenwerking tussen gemeenten maar een andere manier om je takenpakket minder kwetsbaar te maken is het weg te zetten bij een organisatie als de OdrU, of het in de markt te zetten. De wethouder staat open voor nieuwe mogelijkheden wat dat betreft.
De heer **Van Wijngaarden** wijst erop dat de tarieven van de OdrU niet marktconform zijn en vraagt waar de voorkeur van de wethouder dan naar uitgaat.
Wethouder **Vermeij** heeft daar nog geen bepaald beeld bij. De OdrU ben je zelf en daar heb je grip op. Je bent ook eigenaar van het risico, ook als de OdrU zich verder ontwikkelt en er op een bepaald moment onvoldoende taken zijn. Zet je het in de markt, dan betaal je voor het aantal vergunningen dat je uitzet.
De heer **Van Wijngaarden** komt nog terug op de houding t.o.v. de RUD. De RUD is opgetuigd door de OdrU zelf, maar in het koersdocument spreekt de OdrU er nu bagatelliserend over terwijl heel duidelijk aangegeven wordt dat het Rijk één uitvoeringsdienst in Utrecht wil. Het standpunt van de Provincie is ook duidelijk.
De **wethouder** stelt dat het huidige bestuur van de OdrU op een bepaalde manier staat in die samenwerking met de RUD. Er zit nu een ander college van Gedeputeerde Staten, zij vinden dat RUD en OdrU dat vooral samen moet uitvechten. De OdrU heeft een woelige tijd achter de rug en wil eerst hun zaken op orde hebben, wil geen organisatorische veranderingen op dit moment.
Het Rijk heeft inderdaad een voorkeur uitgesproken voor grote regionale uitvoeringsdiensten maar er zijn geen signalen dat ze daar voor Utrecht dwingend in optreden.
De heer **De Bruijn** stelt vast dat er een raadsvoorstel voorligt om in te stemmen met het koersdocument. Hem is niet duidelijk waar dan mee ingestemd wordt; er is geen duidelijkheid over de te kiezen richting. De gemeente Woerden heeft dit *niet* ter instemming aangeboden aan de raad, daar is het opgenomen in de ingekomen stukken ter kennisgeving. Dan sta je als raad vrijer in het vervolg. Moet de raad hier nu instemming op geven?
De heer **Wildeman** sluit zich daarbij aan. In feite neemt de raad kennis van de koers die de OdrU voorstaat. Spreker is benieuwd of de OdrU aan al zijn gemeenten instemming heeft gevraagd.
De heer **De Bruijn** verwacht dat in Woerden het college een besluit zal nemen.
De heer **Wildeman** vraagt wat er gebeurt als de raad besluit het van de agenda af te voeren. Heeft de wethouder dan een probleem?
Wethouder **Vermeij** verwacht van niet, maar wil graag nog informeren naar de exacte status van het gevraagde besluit en wat de gevolgen zijn als de raad tegen stemt. TOEZEGGING
Zijn inziens is het ook mogelijk in te stemmen en kanttekeningen mee te geven.
De heer **Van Wijngaarden (CDA)** leest voor wat het college in het raadsvoorstel heeft voorgesteld. (Zin "Gezien de vergaande ontwikkelingen …enz. enz. ... menen wij het koersdocument aan u te moeten voorleggen.") Stemt de raad niet in, dan kan de wethouder die boodschap overbrengen aan het bestuur van de OdrU.
De heer **De Bruijn** neemt aan dat het bestuur van de OdrU zich dan zal verdiepen in de redenen waarom niet wordt ingestemd.

Conclusie: Dit punt gaat als bespreekstuk naar de raad

9. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

Er zijn geen vragen of opmerkingen.

10. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

De heer **De Bruijn** vraagt naar de stand van zaken m.b.t. de Lange Linschoten. Hij is benieuwd wat er gedaan is sinds de toezegging van afgelopen zomer om op korte termijn de gevaarlijkste plekken in beeld te brengen, met bijbehorende acties (daar kon € 500.000 uit de algemene reserve voor gebruikt worden); en ten tweede: hoe/wanneer gaat het *totale* plan uitgevoerd worden?
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat direct volgend op het forum van juni de nodige acties zijn ondernomen: de belijning is opgehaald door de aannemer, er is visuele inspectie uitgevoerd en er zijn plannen gemaakt voor waarschuwingspalen met rood-witte linten. Maar daarvoor is toestemming nodig van HDSR. Binnenkort vindt overleg plaats met de nieuwe heemraad om hem te overtuigen van de noodzaak dat op korte termijn actie ondernomen wordt.

Ook voor de lange termijn wordt gewerkt aan oplossingscenario's. In het collegeberaad is in grote lijnen de richting bepaald. Er zijn meerdere scenario's denkbaar; verdere doorberekening moet nog plaatsvinden. In alle scenario's is de basis: het stabiliseren van de oevers. De raad heeft daar kaders en uitgangspunten voor meegegeven en een extern bureau berekend wat er maximaal mogelijk is (een duurzame oplossing die generaties meegaat, maar kostbaar), en wat er mogelijk is gekozen wordt voor een wat soberder oplossing.
Daar moeten keuzes in gemaakt worden. Hoe dan ook: de oevers moeten gestabiliseerd worden, en daartoe is de wethouder in gesprek met de werkorganisatie, om na te gaan of het mogelijk is het werk voor de Lange Linschoten voor het eind van het jaar aanbestedingsgereed te hebben. Helaas heeft de wethouder te maken met 2 medewerkers die door ziekte langdurig uitgevallen zijn.
De heer **De Bruijn** antwoordt dat er dan ruim van tevoren keuzes gemaakt moeten worden. Die keuzes stonden al in het rapport van HDSR van 2007; wanneer wordt er eindelijk een keuze gemaakt? En waarom is de oplossing van Montfoort niet passend voor deze plek?
De **wethouder** antwoordt dat de oplossing van Montfoort niet de duurzame oplossing is waar Oudewater zijn geld aan wil besteden. Er zijn sterkte- en constructieberekeningen uitgevoerd en die wijzen uit dat die oplossing een levensduur geeft van 10 tot 15 jaar. Dat is te kort. Er wordt dus nog aan gerekend. Maar de urgentie is duidelijk en de inzet is dat het eind van het jaar aanbestedingsgereed is.
De heer **Wildeman** heeft nog een aanvullende vraag. Het lijkt alsof Oudewater onvoldoende tijd heeft ingekocht bij de gemeente Woerden. Hij is benieuwd of er extra tijd ingekocht kan worden bij Woerden of dat de inkoop wellicht ergens anders gedaan kan worden.
Wethouder **Vermeij** herhaalt dat hij in gesprek is met de werkorganisatie om te zien of het eind van het jaar aanbestedingsgereed is. Als de werkorganisatie het niet zelf kan leveren, zal bekeken worden hoe het wel in orde kan komen.
De heer **Van Winden** komt terug op de palen die in de grond moeten worden gezet. Bij de brug was daar voorheen geen probleem over; en nu is er sprake van een gevaarlijke situatie en wordt het maanden opgeschoven. Had de gemeente ze niet alvast moeten plaatsen, voordat de vergunning van HDSR binnen was?
Wethouder **Vermeij** hecht sterk aan een goede relatie met het waterschap, zeker als het gaat over de Lange Linschoten. Het waterschap heeft nu een nieuw dagelijks bestuur en dat is een goed startpunt. Dan moet je geen dingen doen die niet mogen, hoe urgent het ook is.
De heer **Van Winden** herinnert eraan dat de raad van mening is dat gevaarlijke situaties adequaat moeten worden opgelost. Dan moet er iemand binnen HDSR gezocht worden die dat op korte termijn kan regelen.
De **wethouder** antwoordt dat die persoon a.s. donderdag bij hem aan tafel zit.
De heer **Boreel** stelt dat er een visie nodig is over die weg voordat er een aanbestedingstraject van start kan gaan, een visie over alle aspecten die een rol spelen. Is daar een gesprek over geweest met bewoners? Raadsleden zijn daar niet over geïnformeerd, er staat niets op de website.
Wethouder **Vermeij** komt terug in de scenario's die hij eerder noemde. In die scenario's wordt rekening gehouden met al die aspecten. Bij het doordenken van die scenario's is geconcludeerd dat, welke keuze er ook gemaakt wordt, de oever gestabiliseerd moet worden. Dat moet dan eerst anderhalf tot twee jaar zetten; pas dan kunnen er nadere keuzes gemaakt worden.
In het laatste overleg met vertegenwoordigers van de aanwonenden is vooral gesproken over die scenario's. De keuze lijkt nu te gaan richting “stabiliseren eerst”, en de wethouder wil dat nu verder inzetten. Dat zal vervolgens gecommuniceerd worden met die werkgroep zodat de aanwonenden weten waar ze aan toe zijn. Eerst alle scenario's volledig uitwerken zou veel meer tijd kosten.
De **voorzitter** vraagt de heer Boreel of hij impliciet de vraag stelde of de raad geïnformeerd kan worden.
De heer **Boreel** benadrukt dat alle betrokken hierin moeten worden meegenomen.
Daarnaast lijkt het hem niet verstandig om alle bijbehorende aspecten voorlopig terzijde te laten, denk aan de gevolgen voor de bomen die langs de Lange Linschoten staan.
De heer **De Bruijn** stelt vast dat er geen vergunning is verleend om een paaltje en een lintje aan te brengen voor de veiligheid. Hij vraagt de burgemeester vanuit veiligheidsoogpunt tot plaatsing over te gaan.
Burgemeester **Verhoeve** antwoordt dat dat in uiterste situatie op basis van noodverordening of noodbevel dat gedaan kan worden maar dat de bestuurlijke verhoudingen met het waterschap zo zijn dat na het overleg van a.s. donderdag snel actie kan worden ondernomen.

De heer **De Bruijn** vraagt de burgemeester met klem om zijn verantwoordelijkheid te nemen mocht dat overleg niet tot snelle actie leiden.
De heer **Boreel** wijst er tot slot nog op dat op die plek wekelijks een auto van de weg raakt.

De heer **Van Wijngaarden** heeft met verbazing gelezen dat de vragen van St. Hugo Kotestein niet beantwoord werden. Hij vraagt wat het beleid is m.b.t. het beantwoorden van brieven en mails en wie daar toezicht op houdt.
Burgemeester **Verhoeve** erkent dat er slagen gemaakt moeten worden in de meldingen openbare ruimte. In het algemeen worden er servicenormen gehanteerd, waarbij binnen een aantal werkdagen aangegeven wordt wanneer mails en brieven beantwoord worden. Maar er zijn inderdaad signalen dat het vaak niet goed is gegaan, ook waar het gaat om meldingen openbare ruimte. Dat is een punt van zorg.
Wethouder **Vermeij** gaat in op de meldingen openbare ruimte. Ze kunnen gedaan worden via de website. Dat blijkt erg lastig te zijn. Is het eindelijk gelukt dan krijg je als reactie: “Dank voor uw melding. U wordt verder niet bericht over de voortgang en de afhandeling.” Maar zo ga je niet met je klanten om. Wie een melding doet, heeft er recht om te weten wat ermee gebeurt.
Ten tweede, als de melding gedaan wordt en in het systeem zit schijnt het nogal eens lang te duren (of wordt er helemaal niets mee gedaan). De wethouder heeft nu gevraagd hem elke week een lijst van meldingen en afhandeling aan te leveren.
De heer **Van Wijngaarden** vraagt naar het beantwoorden mails: hij weet van een mail die niet was ingeboekt en waar geen antwoord op gekomen is.
Burgemeester **Verhoeve** antwoordt dat mails geregistreerd horen te worden en verzoekt signalen doorgeven als dat niet gebeurt.

De heer **Boreel** heeft een e-mail ontvangen van de NOVO dat de gemeente parkeerplaatsen verwijdert op de Donkere Gaard t.b.v. het parkeren van fietsen. Wat is er gaande, waarom is dat niet gecommuniceerd met bewoners/bedrijven, zijn er scenario's uitgewerkt om die fietsen ergens anders kwijt te kunnen?
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat over het aanbrengen van fietsenrekken is gecommuniceerd maar dat daar fouten in zijn gemaakt. Inmiddels zijn er gesprekken geweest met de NOVO, en om aan hun kritiek tegemoet te komen is het oorspronkelijke plan aangepast: er zijn minder fietsenrekken geplaatst en ze zijn beter gespreid. Tegelijk heeft de wethouder richting NOVO aangegeven dat er veel andere belanghebbenden zijn in de binnenstad; het gemeentebestuur heeft bovendien verantwoordelijkheid voor verkeersveiligheid en geconstateerd dat er betere stallingsmogelijkheden voor de fietsen nodig zijn, t.b.v. de veiligheid. Daar is met belanghebbenden in de binnenstad over gesproken en uiteindelijk is besloten om actie te ondernemen om verlost te zijn van overal rondslingerende fietsen. Daarnaast wordt er een visie / integraal plan voor de binnenstad ontwikkeld. Maar als er een urgent knelpunt is, moeten daar stappen gezet worden, zoals ook is gebeurd met de bestrating rond de bomen op de markt en de besnoeiing van het woud van borden. Met belanghebbenden is afgesproken dat de gemeente de vinger aan de pols houdt om te zien of het werkt en zo nodig aanpassingen zal doen.
De heer Boreel vraagt of de parkeerplaatsen dan weer terugkomen.
De **wethouder** zegt dat hij dat niet heeft gezegd. Dan moet het werken op een andere manier.
De heer **Boreel** stelt vast dat de wethouder zegt communicatie gehad te hebben maar dat de winkeliers dat anders zien. Dat gebeurt vaker. Ook vindt hij het frappant dat automobilisten de dupe moeten worden van rondslingerende fietsen. Spreker heeft er zelf nooit last van gehad. Had er geen andere manier voor het stallen gevonden kunnen worden, zonder dat er parkeerplaatsen werden opgeofferd? Hij wijst op het belang van de winkels voor de vitaliteit van de binnenstad. De winkels moeten bereikbaar blijven. Jammer dat de wethouder daar al in is gaan snoeien. Er zijn steeds minder parkeerplekken in de binnenstad.
Wethouder **Vermeij** hecht ook aan bereikbaarheid van de winkels. Het allereerste wat hij heeft gedaan is zorgen dat er aan de rand van de binnenstad, op het Plesmanplantsoen, nogal wat parkeerplaatsen bijgekomen zijn. Daar worden bezoekers van buiten naar verwezen, zij belasten de binnenstad dus niet meer, en daar is de blauwe zone van toepassing. Met de burgemeester is afgesproken dat er op die blauwe zone strakker gehandhaafd gaat worden.

De heer **Boreel** heeft nog een vraag over het Verenigingsgebouw. Hij herinnert aan zijn eerdere vraag, naar de kosten. Verder gaf de wethouder aan dat er schot in de zaak zat nu er een advocaat in de arm genomen was, maar spreker heeft er niets meer over gehoord.
Wethouder **Vermeij** meldt dat op basis van de beantwoording van de laatste brief van de tegenpartij er een uitnodiging is gedaan voor een "viergesprek": de wethouder en de gemeentesecretaris met advocaat gaan een gesprek aan met Van Borst en Van den Hazelkamp. Dat is dus een opening.
Wat betreft de kosten: de wethouder zal de raad daar schriftelijk over informeren. TOEZEGGING
De heer **Boreel** stelt vast dat de zaak niet veel verder is dan de vorige keer.

Een andere vraag van de heer **Boreel** betreft de Immanuëlschool. De directeur heeft gemeld dat de toezegging van de gemeente voor het schoolplein (om een boom en een kunstwerk te verwijderen, en een paar bankjes te plaatsen en een overdekking te maken voor een zandbak) nog niet is uitgevoerd. Het duurt al anderhalf jaar en er is nog niets aan gedaan.
Wethouder Vermeij erkent dat dit inderdaad tussen wal en schip terechtgekomen is. Op de publieke tribune is de ambtenaar aanwezig die dit nu heeft opgepakt. De wethouder heeft excuses aangeboden aan de schooldirectie. Het houdt verband met de samenwerking met de nieuwe organisatie: het ligt in handen van meerdere teams en beide teams waren in de veronderstelling dat het andere team het oppakte. Er gebeurde dus niets. Het wordt nu z.s.m. geregeld.
De heer **De Heer** (ambtelijke organisatie) geeft aan weten dat zeer recent een gesprek heeft plaatsgevonden met de scholen en dat er een plan van aanpak is opgesteld. Het wordt binnenkort opgepakt en afgewikkeld.

De heer **Boreel** stelt vervolgens een vraag over de BIZ Tappersheul. Vóór 1 januari moet dat opgestart zijn. De raad heeft daar echter nog niets over gehoord en spreker zou graag horen of de gemeente er alles aan heeft gedaan om die BIZ opgestart te krijgen.
Wethouder **Vermeij** verwijst naar de raadsinformatiebrief over de BIZ-en Binnenstad en Tappersheul. Gepland is om hierover in de raadsvergadering van 29 oktober besluiten te kunnen nemen.

De heer **Wildeman** vraagt naar de evaluatie pluimveebedrijf Hekendorpsebuurt / vogelgriep. Is hij gereed en wanneer kan hij geagendeerd worden?
Wethouder **Vermeij** stelt vast dat die vraag in juni ook gesteld is. Hij heeft geantwoord dat er in het najaar een evaluatierapport komt. Daar wordt momenteel hard aan gewerkt.

De volgende vraag van de heer **Wildeman** betreft de toegankelijkheid van het 'zwarte veldje'.
Wethouder **Vermeij** antwoordt dat daar op 11 september nieuwe hekjes worden geplaatst en dan wél op een handige manier.

De heer **Wildeman** vraagt, in het kader van de samenwerking met Woerden, wanneer de UVO's binnenkomen.
Wethouder **Verhoeve** antwoordt dat met man en macht wordt gewerkt aan het opstellen van de UVO's. Er vinden op alle niveaus gesprekken plaats. Insteek is om met de raad een zinvol gesprek te hebben over de ambtelijke samenwerking en de uitvoering van de motie, en ook inzage te geven in de UVO's zoals die opgesteld worden. De raad wordt daar z.s.m. over geïnformeerd.
Wethouder **De Regt** vult aan dat de raad binnenkort een concept-aanbiedingsbrief ontvangt over de begroting en ook – zoals toegezegd in de discussie over de motie die is aangenomen – een deel van de bijlagen, d.w.z. de UVO's (voorzover die er op dat moment zijn). De raad gaat over de begroting, het college over de UVO's maar de raad mag die zeker inzien. En dat is ook toegezegd. Omvang en gedetailleerdheid: daar wordt keihard aan gewerkt.
De heer **Wildeman** draagt een discussieonderwerp voor de UVO's aan: wat te doen met een aantal taken die naar de OdrU kunnen gaan.

De heer **Boreel** heeft gehoord dat een aantal ambtenaren weer terugkomt van stadskantoor Woerden naar het stadskantoor Oudewater. Hij vraagt de portefeuillehouder of dat gerucht klopt, en hoe zich dat verhoudt tot de wens tot verkoop van het stadskantoor.

Burgemeester **Verhoeve** antwoordt dat het college in goed gesprek is met Woerden om uitvoering te geven aan de motie. Dat gesprek is nog lang niet afgerond. Spreker kan het gerucht bevestigen noch ontkennen.

11. Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 23.35 uur.

Ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van het forum Ruimte van 13 oktober 2015.

De griffier,	de voorzitter,
drs. O.F. Matheijsen	R.A. van den Hoogen